

2300 *REIAL DECRET LLEI 2/2006, de 10 de febrer, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac, s'estableix un marge transitori complementari per als expenedors de tabac i timbre i es modifica la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac. («BOE» 36, de 11-2-2006.)*

La imposició sobre les labors del tabac constitueix una font rellevant d'ingressos tributaris per a les hisendes territorials espanyoles. A més, sent la finalitat d'esta imposició essencialment recaptatòria, servix també, no obstant això, com un instrument al servei de la política sanitària, i així se la reconeix com un mitjà eficaç per a elevar el preu del tabac i, per tant, aconseguir-ne una reducció del consum, en particular pels jòvens.

No obstant això, les companyies no han traslladat les mesures fiscals, adoptades recentment en esta matèria, als preus de venda al públic dels cigarrets en la manera esperada. Per això es fa necessari procedir a un nou increment dels tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac. A més, la dita mesura es reforça amb la introducció d'un import mínim de percepció que complementa la capacitat recaptatòria de l'Impost, al mateix temps que afavorix l'increment del preu dels cigarrets que presenten uns preus més baixos. Este import mínim de percepció es fixa respectant el que estableix l'article 16.5 de la Directiva 95/59/CE del Consell, de 27 de novembre de 1995, relativa als impostos diferents dels impostos sobre el volum de negocis que graven el consum de labors del tabac.

Tot això es concreta en una pujada del tipus impositiu «ad valorem» fins a situar-lo en el 57 per 100, en un augment del tipus impositiu específic, que queda fixat en 8,20 euros per 1.000 cigarrets, i en la introducció d'un import mínim de 55 euros per 1.000 cigarrets. Per a evitar un increment del diferencial de tributació entre els cigarrets i la resta de les labors del tabac, també s'eleva els tipus impositius –que són exclusivament «ad valorem»– aplicables a estes últimes en una proporció semblant a aquella en què s'incrementa la fiscalitat global percentual per als cigarrets.

La Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària, reconeix com a peça fonamental del dit mercat la xarxa d'Expedidores de Tabac i Timbre a través de la qual s'articula el monopoli del comerç al detall de labors del tabac. En efecte, el titular del monopoli és l'Estat, que l'exercix a través de la dita xarxa els titulars del qual –els expenedors– tenen la condició de concessionaris de l'Estat.

La Llei 13/1998 regula la retribució d'estos expenedors i la fixa en un marge sobre l'import de les seues vendes de labors del tabac, expressat com un percentatge del preu de venda públic d'estes. En particular, el marge aplicable respecte de les vendes de cigarrets està fixat en el 8,5 per 100 del preu de venda al públic d'estos.

Al mateix temps, la Llei 13/1998 estableix que els preus de venda al públic de les labors els fixen lliurement els fabricants i importadors. El recent increment de la fiscalitat de les labors del tabac, al contrari del que era previsible, no sols no ha comportat un increment dels preus de venda al públic dels cigarrets, sinó que, paradoxalment, pareix haver sigut el detonant de les decisions successives de les companyies tabaqueres més significatives de procedir a una reducció substancial d'eixos preus, especialment d'aquelles marques amb una presència tradicional en este mercat.

En este sentit, la indicada reducció dels preus de venda al públic dels cigarrets està produint un menyscabament significatiu en la retribució dels expenedors. Encara que això no suposa cap alteració dels termes de la concessió administrativa de la qual els expenedors són titulars, el Govern ha volgut adoptar una mesura excepcional i temporalment limitada que permetta compensar les pèrdues que aquells han experimentat en la seua retribució com a conseqüència de la inusual situació que viu actualment el mercat dels cigarrets. La mesura consisteix en la fixació d'un marge transitori complementari que percebran els expenedors per les seues vendes de cigarrets durant la vigència de la mesura. D'altra banda, i en la mesura que es considera que ha de disposar-se de la major flexibilitat per a establir l'import del marge transitori complementari i per a determinar-ne la finalització de la vigència, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per a variar el percentatge del marge transitori complementari, així com per a anticipar-ne, dins de l'àmbit temporal que es determina en la norma, la data de la finalització de la vigència.

La Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, només permet la venda d'estos productes a través de la Xarxa d'Expedidores de Tabac i Timbre o de màquines expenedores, degudament autoritzades, i ubicades en determinats llocs.

En concret, estes màquines han d'ubicar-se a l'interior de locals, centres o establiments en què no estiga prohibit fumar, així com en els d'hostaleria o restauració en què es permet habilitar zones de fumadors, i en una localització que permeta la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors.

Transcorregut ja un poc més d'un mes des de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei es fa necessari, per a evitar els perjudicis econòmics que podrien produir-se en el sector, sense minva de la salut pública dels ciutadans, modificar l'apartat b) de l'article 4 de la Llei 28/2005 per a permetre als quioscos de premsa, de manera limitada, la venda de productes del tabac a través de màquina expenedora situada al seu interior.

Finalment, quant a la figura jurídica a través de la qual s'aprova esta mesura, ha de destacar-se, en primer lloc, que s'adopta una modificació que afecta la suma dels tipus impositius, que està subjecta al principi de reserva de llei. En segon lloc, es fixa un marge transitori complementari de retribució dels expenedors i s'habilita el ministre d'Economia i Hisenda per a variar-lo i per a, si és el cas, anticipar-ne la data de finalització de la vigència, la qual cosa exigix, així mateix, la promulgació d'una norma amb rang de llei en què es complementa el marge regulat en la mencionada Llei d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària. Finalment, com que cal modificar la Llei 28/2005, resulta indispensable acudir a la fórmula del Reial Decret Llei per raons de rang normatiu.

Estes mesures s'adopten en consideració a les especials circumstàncies que concorren en l'actualitat en el mercat de cigarrets que s'han descrit anteriorment. En este sentit, quant a l'increment dels tipus impositius, l'existència, en el marc d'una tramitació parlamentària ordinària, d'un període de temps prolongat entre el coneixement de la mesura i la seua entrada en vigor, n'afectaria negativament l'efectivitat i podria provocar, a més, distorsions i conductes especulatives en el mercat que es veurien aguditzades donada la seua actual situació.

Així mateix, pel que fa a la fixació d'un marge transitori complementari de retribució dels expenedors i a l'habilitació al ministre d'Economia i Hisenda per a variar-lo i per a, si és el cas, anticipar-ne la data de finalització de la vigència, la situació del mercat descrita exigeix una actuació immediata perquè, d'una banda, els expenedors han vist reduir-se els seus ingressos de manera sobtada, la qual cosa aconsella adoptar mesures amb la màxima urgència per a assegurar un reequilibri, sota pena que continue eixa reducció d'ingressos amb les conseqüents conseqüències en la situació econòmica de la xarxa d'expenedors, que podrien, en alguns casos, resultar irreversibles. D'una altra, el Govern adopta esta decisió com un instrument de la seua política econòmica que, si no s'aplicara immediatament, perdria tota virtualitat, perquè les condicions del mercat podrien de nou alterar-se i convertir en ineficax, si no en contraproductent, la mesura que ara s'adopta. Finalment, no ha d'oblidar-se que la mesura que es regula en este Reial Decret Llei té una naturalesa extraordinària i limitada en el temps, de manera que no tindria sentit adoptar-la en una norma amb rang de llei que exigira una dilatada tramitació perquè, quan entrara en vigor, podrien haver desaparegut, o estar a punt de desaparèixer, les circumstàncies que en justifiquen l'adopció i ja no resultar remeiables els efectes perjudicials per als expenedors que es pretenen evitar.

Pel que fa a la modificació de la Llei 28/2005, la reforma obeeix a la necessitat de no causar un perjudici econòmic a un sector els ingressos per la venda de tabac del qual han sigut tradicionalment importants. L'entrada en vigor de la Llei ha evidenciat la necessitat de minimitzar el seu impacte, impacte que podria arribar a ser econòmicament oneros per a un sector modest com el dels venedors de premsa, si s'esperara a la tramitació d'una norma amb rang de llei pel procediment ordinari. Esta finalitat és perfectament compatible amb la defensa de la salut pública que competix als poders públics, atès que la dispensació de tabac en estos casos continuarà estant fortament limitada, especialment per a evitar l'accés dels menors a estos productes.

Estes circumstàncies justifiquen el recurs a la figura jurídica del Reial Decret Llei, ja que hi concorre el supòsit habilitant de l'extraordinària i urgent necessitat que la nostra Constitució exigeix per a la seua utilització.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86.1 de la Constitució Espanyola, a proposta conjunta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i de la ministra de Sanitat i Consum i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la seua reunió del dia 10 de febrer de 2006,

DISPOSE:

Article primer. *Impost sobre les Labors del Tabac.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'este Reial Decret Llei, l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, quedarà redactat com seguix:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigirà conforme a la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigarros i cigarros menuts: 13,5 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: excepte en els casos en què siga aplicable l'epígraf 5, els cigarrets estaran gravats simultàniament als següents tipus impositius:

a) Tipus proporcional: 57 per 100.

b) Tipus específic: 8,20 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura per a embolicar: 41,5 per 100.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 25 per 100.

Epígraf 5. Els cigarrets estaran gravats al tipus únic de 55 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que serien aplicables dels tipus de l'epígraf 2 siga inferior a la quantia del tipus únic establert en este epígraf.»

Article segon. *Marge transitori complementari per als expenedors de tabac i timbre.*

1. Sense perjudici del que establix l'apartat 2, i amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'este Reial Decret Llei i fins al dia 30 de juny de 2006, els expenedors de tabac i timbre percebran un marge transitori complementari per les seues vendes de cigarrets del 0,25 per 100, calculat sobre el preu de venda al públic.

2. No obstant el que establix l'apartat anterior, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè:

a) Procedisca a la modificació del marge transitori complementari, sempre que la seua quantia no excedisca l'1 per 100.

b) Determine una data de finalització de la vigència del marge transitori complementari anterior al dia 30 de juny de 2006.

3. El marge transitori complementari es percebrà en les mateixes condicions i amb els mateixos requisits que el marge previst en l'article 4, apartat set, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'Ordenació del Mercat de Tabacs i Normativa Tributària.

Article tercer. *Modificació de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.*

Es fa una nova redacció de l'apartat b) de l'article 4 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, en els termes següents:

«b) Ubicació: les màquines expenedores de productes del tabac només podran ubicar-se a l'interior de quioscos de premsa situats en la via pública o en l'interior de locals, centres o establiments en què no estiga prohibit fumar, així com en aquells a què es referixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1 en una localització que permeta la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors. No es podran ubicar en les àrees annexes o d'accés previ als locals, com són les zones de paravent, porxes, pòrtics, corredors de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxos o llocs semblants que puguen ser part d'un immoble però no en constituïxen pròpiament l'interior.»

Disposició final única: *Entrada en vigor.*

El present Reial Decret Llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 10 de febrer de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO